

Piotr Ładny

Działalność organu regulacyjnego na polskim rynku telekomunikacyjnym w latach 2006-2011

Ekonomiczne Problemy Usług nr 88, 615-624

2012

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

PIOTR ŁADNY

Uniwersytet Szczeciński

**DZIAŁALNOŚĆ ORGANU REGULACYJNEGO
NA POLSKIM RYNKU TELEKOMUNIKACYJNYM W LATACH 2006-2011**

Wstęp

Początki funkcjonowania w Polsce niezależnego organu regulacyjnego w zakresie działalności telekomunikacyjnej i gospodarki częstotliwościowej wiążą się z utworzeniem 1 stycznia 2001 roku, na mocy ustawy Prawo telekomunikacyjne, Urzędu Regulacji Telekomunikacji (URT). Wraz z powołaniem URT likwidacji uległy Państwowa Agencja Radiokomunikacyjna oraz Państwowa Inspekcja Telekomunikacyjna i Poczta. 1 kwietnia 2002 roku w miejsce zlikwidowanego URT utworzono Urząd Regulacji Telekomunikacji i Poczty (URTiP). URTiP przejął wszystkie zadania, uprawnienia i obowiązki URT w zakresie telekomunikacji. Znacząca aktywność organu regulacyjnego jest widoczna dopiero od stycznia 2006 roku, kiedy to w miejsce URTiP utworzono Urząd Komunikacji Elektronicznej (UKE). 8 maja 2006 roku Prezes Rady Ministrów, Kazimierz Marcinkiewicz, powołał na stanowisko Prezesa UKE Annę Streżyńską.

1. Najważniejsze regulacje dotyczące polskiego rynku telekomunikacyjnego w latach 2006–2011

Wśród kluczowych z punktu widzenia rozwoju rynku telekomunikacyjnego działań regulacyjnych podjętych w latach 2006–2011 należy bez wątpienia wskazać:

- regulacje dotyczące dostępu do infrastruktury TP dla operatorów alternatywnych (uwolnienie pętli lokalnej),

- rozpoczęcie działań zmierzających do podziału funkcjonalnego TP, które w efekcie zakończyły się porozumieniem pomiędzy TP a Prezesem UKE (Karta Równoważności – KR),
- uchwalenie i wejście w życie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, której celem było stworzenie ram prawnych stwarzających warunki do rozwoju sieci i wzrostu dostępności do usług, w tym szczególnie usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu.

1.1. Uwolnienie pętli lokalnej

Wprowadzenie mechanizmów umożliwiających dostęp do infrastruktury operatora o znaczącej pozycji rynkowej był jednym z najbardziej efektywnych mechanizmów kształtujących konkurencyjność na rynku. Operatorzy alternatywni (OA) uzyskali możliwość zaoferowania klientom konkurencyjnych usług bez potrzeby budowy własnej infrastruktury dostępowej.

Rynek hurtowego dostępu do infrastruktury sieciowej (LLU – Local Loop Unbundling) w Polsce rozpoczął funkcjonowanie w 2006 roku, jednak przez dwa lata operatorzy alternatywni nie korzystali z tej usługi na większą skalę. Powodem była niska dojrzałość rynku, na którym operatorzy alternatywni skoncentrowani byli na wykorzystaniu infrastruktury TP poprzez niewymagające nakładów inwestycyjnych, a korzystniejsze cenowo od LLU usługi BSA (Bitstream Access) i WLR (Wholesale Line Rental).

Po zmianie oferty ramowej na LLU w 2008 roku – obniżeniu opłaty miesięcznej LLU z 36 zł do 22 zł oraz podpisaniu porozumienia TP – UKE w październiku 2009 roku operatorzy alternatywni, zapewnieni przez TP o zmianie podejścia do obowiązków regulacyjnych i zakończeniu działań blokujących rozwój rynków hurtowych, zaczęli chętniej korzystać z usług hurtowych LLU. Spowodowało to, że po pięciu latach funkcjonowania polskiego rynku LLU wskaźnik liczby uwolnionych pętli w stosunku do ogólnej liczby pętli operatora zasiedziałego w Polsce był prawie taki sam jak w Hiszpanii i o 3 punkty procentowe wyższy niż w Wielkiej Brytanii w analogicznym okresie funkcjonowania rynku LLU (na koniec 2010 roku udział procentowy linii w sieci TP wynosił 4,8%, podczas gdy w Wielkiej Brytanii w analogicznym okresie funkcjonowania było to 1,72%).

1.2. Podział funkcjonalny TP a porozumienie z UKE

W 2006 roku Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej rozpoczął debatę na temat możliwości zastosowania nadzwyczajnego środka regulacyjnego w postaci funkcjonalnej separacji Telekomunikacji Polskiej. Powodem była ograniczona konkurencja na rynkach telefonii stacjonarnej oraz transmisji danych spowodowana znaczącą pozycją, jaką na tych rynkach dysponowała TP.

Przeprowadzone analizy potwierdziły istnienie szeregu barier rozwoju rynku telefonii stacjonarnej i transmisji danych, w tym szczególnie:

- silną przewagę rynkową TP, której efektem jest brak skutecznej konkurencji,
- antykonkurencyjne zachowania TP polegające na utrudnianiu współpracy z operatorami alternatywnymi oraz przepływu informacji w Grupie TP ułatwiający i sprzyjający takim zachowaniom,
- niską jakość sieci dostępowej,
- brak właściwych relacji cenowych pomiędzy opłatami za usługi hurtowe (WLR, BSA i LLU) a detalicznymi, co powoduje, że np. świadczenie usług detalicznych w oparciu o LLU jest dla operatorów alternatywnych nieopłacalne,
- nieskuteczność dotychczas podejmowanych działań regulacyjnych w celu likwidacji barier rynkowych i brak perspektyw na ich wyeliminowanie.

Uznając, że separacja funkcjonalna operatora zasiedziałego (OZ) jest w stanie wyeliminować barierę w postaci postawy antykonkurencyjnej TP, a także również ograniczyć negatywne skutki dla rozwoju konkurencji wynikające ze słabości systemu prawnego w Polsce (poprzez m.in. zmianę postawy TP, która nie będzie nakierowana na wykorzystywanie luk i słabości systemu prawnego), w dniu 15 grudnia 2008 roku Prezes UKE poinformował o wszczęciu postępowania w sprawie funkcjonalnej separacji, czyli wyodrębnienia dwóch spółek, z których jedna miałaby zająć się świadczeniem dostępu do infrastruktury dla wszystkich zainteresowanych, a druga skupić się na sprzedaży usług klientom końcowym.

Brak jednoznacznych przepisów w zakresie separacji spowodował, że zainicjowane w 2008 roku działania Urzędu Komunikacji Elektronicznej zmierzające do podziału funkcjonalnego operatora zasiedziałego spotkały się z krytyką i niechętnym podejściem ze strony Telekomunikacji Polskiej. Operator zasiedziały wyszedł z własną inicjatywą i w listopadzie 2008 roku przedstawił Prezesowi UKE propozycje działań służących ograniczeniu wskazywanych przez regulatora problemów rynkowych bez potrzeby podziału operatora.

Propozycja nazwana Kartą Równoważności (KR) zakładała rozwiązanie zgłaszanych przez rynek i regulatora problemów w oparciu o dobrowolne działania i współpracę TP z regulatorem i OA, a nie administracyjne nakazy. Dodatkowo wdrożenie KR ma być mniej kosztowne, a efekty możliwe do osiągnięcia w krótszym czasie niż rozdział funkcjonalny.

Po przeprowadzeniu publicznych konsultacji dotyczących przedłożonego przez TP projektu oraz zebraniu szeregu opinii na temat możliwości i konsekwencji podziału funkcjonalnego w sierpniu 2009 roku Prezes UKE nieformalnie wstrzymał prace nad podziałem TP. W wyniku prowadzonych pomiędzy operatorem i regulatorem negocjacji 22 października 2009 roku podpisane zostało porozumienie, w którym TP zobowiązała się do prawidłowego wykonywania wszystkich nałożonych na nią obowiązków regulacyjnych oraz wdrożenia szeregu działań mających zapewnić transparentność i niedyskryminację w relacjach między operatorami

w zamian za wstrzymanie przez UKE prac nad podziałem funkcjonalnym spółki¹. Wśród głównych elementów porozumienia znalazły się takie kwestie jak: wdrożenie Karty Równoważności, zamrożenie w okresie 3 lat poziomu cen hurtowych, oraz podpisanie dwustronnych umów z operatorami.

Na mocy porozumienia TP zobowiązała się również do wybudowania lub zmodernizowania w ciągu 3 lat (do 31 grudnia 2012 roku) stacjonarnej infrastruktury sieciowej i przyłączenia co najmniej 1,2 miliona nowych łączy szerokopasmowych (w tym 1 miliona łączy o przepływności co najmniej 6 Mbit/s oraz 200 tys. łączy o przepływności co najmniej 2 Mbit/s).

Na mocy porozumienia TP zobowiązała się w szczególności, że w ramach własnej struktury wyodrębni część zajmującą się świadczeniem usług hurtowych i na warunkach niedyskryminacji będzie świadczyć te usługi zarówno części TP odpowiedzialnej za usługi detaliczne, innym spółkom z Grupy TP (w tym PTK Centertel), jak i operatorom alternatywnym. Ponadto OZ będzie regularnie przekazywał Prezesowi UKE informacje na temat przestrzegania we własnej organizacji zasady niedyskryminacji, przy pomocy specjalnie opracowanych dla tego celu wskaźników (tzw. wskaźniki KPI) oraz poprzez kwartalne raporty niezależnych audytorów.

Przedmiotowe porozumienie reguluje także wiele innych kwestii, związanych między innymi z zakończeniem blisko 200 sporów sądowych pomiędzy TP a Prezesem UKE oraz TP a operatorami alternatywnymi czy też monitorowaniem realizacji zobowiązań podjętych przez Telekomunikację Polską SA.

1.3. Ustawa o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (megaustawa)

W dniu 7 maja 2010 roku uchwalona została ustawa o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, stanowiąca próbę usunięcia przeszkód w dostępie do szerokopasmowego Internetu i rozwoju sieci telekomunikacyjnych.

Podstawowym celem ustawy było stworzenie ram prawnych umożliwiających zapewnienie powszechnego dostępu do telekomunikacji, ze szczególnym naciskiem na szerokopasmowy dostęp do Internetu.

Wśród najważniejszych uregulowań, jakie wprowadziła ta ustawa, należy wskazać:

- wprowadzenie wprost możliwości realizowania przez jednostki samorządu terytorialnego działalności telekomunikacyjnej oraz określenie podstawowych reguł interwencji jednostek samorządu terytorialnego na lokalnym rynku telekomunikacyjnym, bez zakłócania konkurencji;

---

¹ Porozumienie pomiędzy TP SA a Prezesem UKE. Komunikat z 22.10.2009 r. http://www.uke.gov.pl/uke/index.jsp?place=Lead02&news_cat_id=19&news_id=4750&layout=1&page=text.

- ułatwienia w zakresie lokalizacji szczególnej formy inwestycji, jaką są regionalne sieci szerokopasmowe;
- likwidację barier inwestycyjnych wynikających z miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego;
- wprowadzenie obowiązku lokalizowania przez zarządców dróg kanałów technologicznych w pasie drogowym przy okazji budowy i przebudowy dróg publicznych;
- wprowadzenie instytucji odrębnej własności włókien światłowodowych (każde z włókien w kablu może należeć do innego inwestora, co pozwoli wspólnie inwestować w budowę sieci).

Ustawa z 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci wprowadziła nowe kompetencje dla jednostek samorządu terytorialnego. Ustawa przewiduje, że jednostki te będą prowadzić działalność telekomunikacyjną, a także budować sieci, jako zadanie własne o charakterze użyteczności publicznej. Zadania te będą finansowane ze środków własnych jednostek. Jednostki mogą budować przede wszystkim infrastrukturę telekomunikacyjną, głównie jej elementy pasywne (kanalizacja kablowa, pomieszczenia kolokacyjne, słupy, maszty, kable) i przygotowywać ją na potrzeby wykorzystania jako podstawowej warstwy sieci telekomunikacyjnych. Mogą one budować również sieci telekomunikacyjne, a także eksploatować takie sieci i infrastrukturę oraz nabywać prawa do już istniejącej infrastruktury. Następnie: mogą prowadzić działalność w zakresie udostępniania takiej infrastruktury i sieci przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, a także dysponentom innych sieci niż publiczne. Podejmowanie takiej działalności wymagać będzie spełnienia przewidzianych w ustawie wymagań.

Do budowy sieci jednostki samorządu terytorialnego mogą również wykorzystywać infrastrukturę energetyczną, gazową i kanalizacyjną.

2. Pozostałe regulacje

Przedstawione wyżej działania regulacyjne były najważniejszymi wydarzeniami, jakie w odniesieniu do rynku telekomunikacyjnego zostały podjęte w latach 2006–2011 i można je określić mianem kamieni milowych w rozwoju tego rynku.

Trzeba jednak podkreślić, że nie były to jedyne regulacje, jakie wprowadzono w analizowanym okresie. Wpływ na funkcjonowanie rynku telekomunikacyjnego miały również inne działania podejmowane przez Urząd Komunikacji Elektronicznej, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumenta oraz zmiany w zakresie przepisów określających zasady dostępu do rynku, zasady świadczenia usług i prawa konsumentów. Spośród wielu takich działań warto wskazać te, które również miały znaczący wpływ na rozwój rynku telekomunikacyjnego i wzrost jego konkurencyjności:

- przenoszenie numerów (number portability),

- regulacje w zakresie stawek za zakończenie połączeń w sieciach komórkowych (Mobile Termination Rate – MTR),
- stworzenie mapy zasięgu i białych plam dla usługi powszechnej.

Przenoszenie numeru, a dokładnie prawo do zachowania numeru przy zmianie operatora, jest narzędziem, które w pośredni sposób wpływa na wzrost konkurencyjności rynku. Jest to rozwiązanie, które wymusza na operatorach nie tylko konkurowanie o nowych klientów, ale również o obecnych. W Polsce przenośność numerów w sieciach komórkowych i stacjonarnych została wprowadzona w 2006 roku, jednak początkowo z usługi tej korzystało niewielu klientów. W 2008 roku Polska była wśród krajów o najniższym wskaźniku liczby przenoszonych numerów w Europie. W sieciach stacjonarnych wskaźnik ten wynosił 0,7%, a w komórkowych 0,5%². W latach 2006–2008 w sieciach komórkowych przeniesiono zaledwie 306 tys. numerów. Powodem takiej sytuacji były wysokie opłaty i długi czas potrzebny na przeniesienie numeru. Stosowane przez operatorów procedury powodowały, że na przeniesienie numeru Polacy czekali najdłużej wśród wszystkich krajów europejskich. Przeciętny czas potrzebny na przeniesienie numeru stacjonarnego w 2008 roku wynosił 23 dni, a telefonu komórkowego 38 dni. Wzrost popularności tej usługi nastąpił dopiero w 2009 roku, kiedy to znowelizowano prawo telekomunikacyjne, likwidując opłaty za przeniesienie numeru oraz skracając maksymalny czas na przeniesienie numeru do 24 godzin w sieciach komórkowych i 7 dni w sieciach stacjonarnych.

Regulacje w zakresie stawek MTR. Działania regulacyjne mające na celu weryfikację stawek z tytułu zakańczania połączeń głosowych w ruchomych publicznych sieciach telefonicznych (MTR) zostały podjęte w 2007 roku. Na skutek podjętych działań i realizacji przez operatorów infrastrukturalnych (Polską Telefonię Komórkową Centertel Sp. z o.o., Polkomtel SA oraz Polską Telefonię Cyfrową Sp. z o.o.) nałożonych obowiązków regulacyjnych rozpoczął się proces obniżania stawek MTR do poziomu odpowiadającego kosztom ponoszonym przez tych operatorów. W latach 2008–2010 działania w tym zakresie zostały zintensyfikowane. Na skutek weryfikacji wpływu dotychczasowych działań na poziom konkurencji na rynku telefonii ruchomej we wrześniu i październiku 2008 roku wprowadzono redukcję stawek MTR z poziomu 0,3387 zł/min w 2007 roku do poziomu 0,2162 zł/min od 1 stycznia 2009 roku oraz do poziomu 0,1677 zł/min od 1 lipca 2009 roku. W ramach dalszej regulacji stawek MTR. w grudniu 2009 roku zostały one ustalone na poziomie 0,1677 zł/min w sieciach Polkomtel, PTK Centertel i PTC.

Stopniowe obniżanie stawek MTR spowodowało spadek cen detalicznych, w tym także cen połączeń F2M, zmniejszyło bariery rozwoju telefonii ruchomej

---

² B. Dwornik, *Można już bezpłatnie przenieść numer. Szalu nie będzie*, <http://www.moneyp.pl/gospodarka/raporty/artykul/mozna;juz;bezpлатnie;przeniesc;numer;szalu;nie;bedzie,57,0,487481.html>.

oraz pozytywnie wpłynęło na stopień innowacyjności usługowej i polepszyło alokację zasobów. Wbrew niektórym prognozom obniżanie MTR nie wywołało negatywnych skutków dla konsumentów i spadku nakładów inwestycyjnych w telefonii ruchomej. Wzrosła za to aktywność operatorów MVNO, co przełożyło się na dodatkowy wzrost penetracji mobilnej.

Regulacje w zakresie stawek MTR związane były nie tylko z sukcesywnym obniżaniem stawek, ale również z wprowadzeniem preferencyjnych stawek dla nowych operatorów (asymetria stawek MTR). Dzięki wprowadzeniu asymetrii nastąpił dalszy wzrost poziomu konkurencji oraz spadek stopnia koncentracji dostawców w sektorze telefonii ruchomej. Zjawiska te wynikały z wejścia na rynek kolejnych operatorów infrastrukturalnych, przede wszystkim operatora P4, który w ciągu pierwszych trzech lat działalności osiągnął około 10 proc. udziału w rynku telefonii ruchomej. Następnym aktywnych działań mających na celu zwiększenie konkurencyjności było dalsze obniżenie cen detalicznych, pojawienie się kolejnych innowacyjnych usług telefonii głosowej oraz rozwiązań niegłosowych. Jedynym negatywnym następstwem wdrożenia asymetrii MTR było zjawisko dyskryminacji cenowej dla połączeń do sieci nowych operatorów.

Efekty regulacji MTR uwidaczniają dane liczbowe dla lat 2006–2010³:

- Ceny połączeń w sieciach ruchomych spadły w analizowanym okresie łącznie o 65,4% (średniorocznie były o 33,8% niższe niż w scenariuszu bez regulacji MTR).
- Ceny połączeń z sieci stacjonarnych do sieci telefonii ruchomej (F2M) spadły łącznie o 50,4% (średniorocznie były o około 30,2% niższe niż w scenariuszu bez regulacji MTR).
- Ruch głosowy w sieciach telefonii ruchomej był średniorocznie wyższy o 26,9%.
- Penetracja usług telefonii ruchomej wzrosła do 118% (o 1,8 punktu procentowego więcej niż w scenariuszu bez regulacji MTR, czyli o ok. 800 tys. kart SIM).
- Bilans dobrobytu społecznego wyniósł aż 12,6 mld złotych⁴.

Mapa zasięgu i białych plam dla usługi powszechnej została zaprezentowana na stronie UKE w 2009 roku. Ogólnokrajowa mapa zasięgu funkcjonowania usługi powszechnej oraz mapa dostępu do szerokopasmowego Internetu została utworzona w oparciu o dane operatorów oraz informacje uzyskane od osób fizycznych. Mapa ma służyć realizacji kilku celów. Jednym z nich jest zidentyfikowanie miejsc, gdzie istnieje zapotrzebowanie na te usługi i gdzie z różnych przyczyn są

³ Raport z dotychczasowej regulacji MTR. UKE 2010, <http://www.uke.gov.pl>.

⁴ Dla oceny korzyści społecznych projektów aktów prawnych i działań całkowita wartość społeczna danego przedsięwzięcia jest równa sumie kosztów i korzyści wszystkich interesariuszy. Przez przedsięwzięcie rozumie się w tym wypadku wdrożenie redukcji MTR. Poziomem odniesienia dla analizy kosztów i korzyści jest brak wprowadzonej obniżki MTR.

one niedostępne dla użytkowników. Mapa posłuży także samym operatorom telekomunikacyjnym, w szczególności operatorom niewielkim (lokalnym), do rozpoznania poziomu popytu na usługi telefonii stacjonarnej oraz dostępu do Internetu.

Stworzenie tej mapy ma na celu określenie obszarów, gdzie potrzebne będą inwestycje w zakresie rozwoju nowoczesnych sieci telekomunikacyjnych umożliwiających dostęp zarówno do usług telefonicznych, jak i do usługi Internetu szerokopasmowego. Zidentyfikowanie miejsc, gdzie usługi te są niedostępne, umożliwi m.in. Prezesowi UKE wspomaganie procesów inwestycyjnych na tych obszarach.

Podsumowanie

Analizując dane ilościowe i jakościowe charakteryzujące stan rynku na początku i końcu analizowanego okresu, można stwierdzić, że wszystkie scharakteryzowane działania regulacyjne odniosły pozytywne efekty i przyczyniły się do realizacji założonych przez UKE celów regulacyjnych.

Najszybszy rozwój, zarówno jeśli chodzi o tempo, jak i zakres zmian, nastąpił na rynku telefonii komórkowej oraz dostępu do Internetu. W obu tych segmentach nastąpił znaczący wzrost w zakresie wartości sprzedaży i liczby klientów. Inaczej wyglądała natomiast sytuacja na rynku telefonii stacjonarnej, gdzie od kilku lat zmniejsza się sukcesywnie liczba klientów i wielkość sprzedaży. Sytuacja taka nie wynika jednak z działań regulatora, ale z rozwoju technologii oraz zmian preferencji klientów, którzy coraz częściej rezygnują z usług stacjonarnych, zastępując je usługami komórkowymi lub opartymi na technologii VoIP.

Niezależnie od kurczenia się rynku stacjonarnego trzeba zauważyć, że działania UKE przyczyniły się do wzrostu konkurencyjności w odniesieniu do całego rynku telekomunikacyjnego. W obszarze telefonii komórkowej i dostępu do Internetu zwiększyła się liczba operatorów świadczących usługi, a co za tym idzie dostępność usług i wskaźniki penetracji. Wzrost konkurencyjności nastąpił również na rynku telefonii stacjonarnej, gdzie z roku na rok rośnie udział w rynku operatorów alternatywnych, a maleje TP.

Rosnącej konkurencji towarzyszył spadek cen i rozwój nowych produktów. Wraz z postępującym rozwojem technologicznym nasila się zjawisko konwergencji w zakresie sieci i usług. Efektem tego zjawiska jest postępująca pakietyzacja usług (oferowanie usług w pakietach, np. telewizja, telefon i Internet), dzięki czemu klienci mogą dowolnie tworzyć zestawy usług, z których korzystają, czerpiąc jednocześnie korzyści (niższe ceny) związane z zakupem kilku usług u jednego operatora.

Rosnącej konkurencji na rynku towarzyszą regulacje związane z ochroną praw konsumentów i rozszerzające zakres tych praw. Przykładem jest sukcesywne skracanie okresów, na jakie podpisywane są umowy, ułatwienia w zakresie wypowia-

dania umów, składania reklamacji czy opisywanego wcześniej prawa do zachowania numeru przy zmianie operatora.

Trudno w tej chwili określić jednoznacznie efektywność działań regulacyjnych związanych z rozwojem infrastruktury i tworzeniem zachęt do inwestycji w nowoczesne sieci telekomunikacyjne. W tym zakresie widać pozytywne efekty związane z zawartym przez Prezesa UKE i TP porozumieniem. W ramach realizacji tego porozumienia TP modernizuje i rozbudowuje swoją sieć, tworząc możliwości rozwoju szerokopasmowego Internetu. Znaczna część tych inwestycji zlokalizowana jest na obszarach tzw. „białych plam”, co zmniejsza zagrożenie cyfrowego wykluczenia na tych obszarach. Pomimo pozytywnych efektów, jakie dotychczas przyniosło porozumienie, nie można jednoznacznie ocenić, czy podział TP, którego alternatywą było porozumienie, nie byłby lepszym rozwiązaniem.

Szereg zachęt i ułatwień w zakresie budowy sieci telekomunikacyjnych z wykorzystaniem nowoczesnych technologii (NGA, FTTx) zawiera ustawa o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Doświadczenia krajów, w których wprowadzono analogiczne rozwiązania, są pozytywne, jednak długotrwałość procesów inwestycyjnych związanych z budową infrastruktury telekomunikacyjnej powoduje, że na ocenę efektywności tych regulacji na gruncie polskim jest jeszcze za wcześnie.

Literatura

1. *European Electronic Communications Regulation and Markets 2004 (10th Report)*.
2. *Podsumowanie kadencji Prezesa UKE, Rynek telekomunikacyjny 2006–2011*, UKE, Warszawa 2011.
3. *Progress Report on The Single European Electronic Communications Market 2010 (15th Report)*, Millward Brown, SMG/KRC Net Track.
4. *Raport o stanie rynku telekomunikacyjnego w 2005 roku*, UKE, Warszawa 2006.
5. *Raport o stanie rynku telekomunikacyjnego w Polsce w 2010 roku*, UKE, Warszawa 2011.
6. *Rola hurtowej odsprzedaży abonamentu telefonicznego w urynkowieniu sektora telekomunikacyjnego*, red. A.J. Piotrowski, studium przygotowane przez zespół Instytutu eGospodarki Centrum im. Adama Smitha, Warszawa, wrzesień 2005.
7. *Strategia Regulacyjna 2006–2007. Jak przyspieszyć rozwój polskiego rynku telekomunikacyjnego, obniżyć koszty usług dla Polaków i zwiększyć dostępność nowoczesnych rozwiązań*, Ministerstwo Transportu. Warszawa 2006.
8. *The telecommunications market in Poland 2005–2008*, PMR, Kraków 2005.

**THE ACTIVITY OF THE REGULATORY AUTHORITY ON THE POLISH
TELECOMMUNICATIONS MARKET IN THE YEARS 2006–2011**

Summary

This article presents the main activities of the regulatory authority taken on the Polish telecommunications market in the years 2006–2011. It also presents an attempt to assess the impact of these activities.

Translated by Piotr Ładny